

OHEŇ

JE FASCINUJÍCÍ

OHEŇ SJEDNOCUJE

Jako dítě jsem žil na venkově u svého dědečka, který měl obrovský krb. Oheň je fascinující! Neruší. A zvláštním způsobem sjednocuje. U ohně si můžete báječně s druhými popovídat. Všichni mohou mít oči upřené do plamene, a přitom každý naslouchá ostatním.

OHEŇ – DŮLEŽITÝ KŘEŠŤANSKÝ SYMBOL

V rámci křesťanské víry je oheň jedním z nejdůležitějších symbolů. Na hoře Sinaj se Bůh zjevuje Mojžíšovi v hořícím keři. O Letnicích sestupuje Duch svatý na apoštoly v podobě ohnivých jazyků. A ne náhodou se o Velikonocích Kristovo vzkříšení slaví zapálením velikonočního ohně.

Na velikonoční vigílii, tedy za tmy v noci z Bílé soboty na neděli, se křesťané shromažďují poblíž kostela. Tma symbolizuje svět, který je ponořený do temnoty. Kněz zapálí velký oheň a požehná ho. Oheň symbolizuje událost Kristova vzkříšení, které porazilo mocnosti temnoty. Smrt už nemá nad světem stejnou moc jako dříve, svou smrtí Ježíš smrt přemohl. Zazářilo nám světlo, Kristus. Od nynějška může svět toto světlo přijímat a následovat ho.

TMA SYMBOLIZUJE NAŠE ZOUFALSTVÍ A SLABOSTI

Velikonoční oheň plápolá a jiskry se rozptýlí do černé noci, jako by chtěly donést dobrou zprávu o vzkříšení až na kraj světa. Kněz přistoupí k plamenům a zapálí od nich velikonoční svíci zvanou paškál. Živý Kristus je pro všechny generace světlem, které vede naše kroky.

Poté se všichni vydávají zpět ke kostelu. Jdou v procesí, kněz nese v čele zářící paškál. Kostel je v tu chvíli ještě ponořený do tmy. Temnota symbolizuje chvíle našich pochyb, zoufalství, slabosti, ale též chvíle, kdy jsme sešli z cesty.

SVĚTLO KRISTOVO!

Na prahu setmělého kostela se kněz zastaví a zpívá: „Světlo Kristovo!“ A všichni odpovídají: „Sláva tobě, Pane.“ Celé shromáždění pak v tichosti vstupuje do kostela, vedené tímto nepatrným velikonočním plamínkem, který kněz nese ve zdvižených rukou. Uprostřed chrámu se kněz zastaví a znovu zpívá velikonoční verš. Všichni věřící mu odpovídají a nyní již zvedají do výšky své vlastní svíce, které si mezitím navzájem připálili od té jedné svíce, kterou kněz nese temnotou. Jde o úchvatný moment. Celý lid Boží čerpá ze světla víry a každý se stává světlem i pro ostatní.

V naší době nachází víru i mnoho dospělých. Prvním oficiálním krokem v životě víry je pak křest. Při jedné části křestního obřadu přijímá pokřtěný člověk svíci, která je zapálená právě od velikonočního paškálu, který je středobodem Velikonoční oslavy vzkříšení...

Se svolením zpracováno podle knihy: René-Luc, Patnáct podobností, kterou vydalo Nakladatelství Doron. Redakčně upraveno.